

GRONINGER

Dingsdag

COURANT.

den 20 November.

De COMMISSIE, tot ondersteuning der huisgezinnen van de vrijwillig uitgetrokken Groninger Schutters, had de eer aan de daarbij belanghebbenden, in de Groninger Couranten van den 23 en 26 October ll., te kennen te geven, dat zij besloten had, de ontvangst van de maandelijksche bijdragen, op den, tot dien tijd gebruikelijken voet, niet verder uit te strekken, dan tot over de toen loopende maand October, en wijders, dat er deliberatiën aanhingig waren nopens de wijze, op welke voortaan in de behoefte der vermelde huisgezinnen zou worden voorzien. Zij acht het zich nu ten pligt, aan hare deelnemers te berigten, dat de destijds aanhingige deliberatiën tot het besluit hebben geleid, dat de Commissie hare ondersteuning zal voortzetten uit fondsen, welke daartoe door het Stedelijk Bestuur, voor zoo verre noodig, zullen worden verstrekt. De Commissie heeft zich genoodzaakt gevonden, tot het Stedelijk Bestuur hare toevlugt te nemen, vermits hare fondsen, zoo door de weigering van verscheidene deelnemers, om verder bij te dragen, als door het verrek of overlijden van anderen, van tijd tot tijd aanzienlijk verminderd, en niet meer toereikende waren, om de uitgaven te bestrijden. Zij kan echter niet afzijn, om van deze gelegenheid gebruik te maken, haren welmeenenden en hartelijken dank te betuigen aan die ingezetenen dezer stad, welke zoo ruim en aanhoudend tot hare fondsen hebben bijgedragen. Daardoor toch was de Commissie in staat, om, meer dan twee jaren lang, aan de huisgezinnen der vrijwillig uitgetrokken Groninger Schutters, geheel uit vrijwillige bijdragen, den beloofden onderstand te verleenen. Groningen's brave ingezetenen hebben hierin weder boven die van de meeste steden onzes Vaderlands uitgemunt, alwaar reeds, sedert langeren of korteren tijd, de ondersteuning van meergenoemde huisgezinnen, van Stadswege, geschiedt.

De Commissie hare werkzaamheden, uitgenomen alleen de maandelijksche ontvangst der bijdragen, op uitdrukkelijk verzoek van het Stedelijk Bestuur zullende voortzetten, zal eerst, bij het einde derzelve, met de zoo gewenschte terugkomst der uitgetrokkenen, volledig verslag van het door haar verrigte kunnen doen. Inmiddels wil zij gaarne, van hare zijde, aan de ingezetenen gelegenheid geven, om, ter leniging van het bezwaar voor de Stadskas, door vrijwillige giften, tot het fonds bij te dragen. Zij zal over zulks, in de eerste plaats, tot dat einde nog eene zitting houden voor de, tot dus ver niet ingekomene, restanten, loopende tot en met de maand October, zullende deze zitting plaats hebben op het Stadhuis alhier, op Maandag, den 26 November 1832, des voormiddags van 9—5, en des namiddags van 2—5 uur. Zij herinnert de hier bedoelde ingezetenen aan de gedane schriftelijke belofte, en geeft hun daarbij te kennen, dat, zoo zij die belofte gestand doen, alsdan de ondersteuning der meergemelde huisgezinnen, uit vrijwillige bijdragen, nog tot het begin des volgenden jaars zal kunnen worden volgehouden, en anders niet verder zal kunnen strekken, dan tot omstreeks het midden van December; zullende, na den afloop van dien zitting, de lijst der restanten worden opgemaakt, en ingezonden aan de Regering dezer Stad. De Commissie zal, in de tweede plaats, tot ontvangst van vrijwillige giften, op den gemelden zitting, op het Stadhuis eene verzegelde Bus plaatsen, waarin dezelve kunnen worden gestort, en zullen de penningen, welke de Ingezetenen, ten meergemelden einde, in het vervolg zouden mogen willen afzonderen, ten huize van den Penningmeester der Commissie, den Heer MEURS WICHERS, aan den Aa-kerkhof, in de hiervoren bedoelde Bus kunnen worden gestort.

GRONINGEN
den 19 November 1832.

De Commissie voornoemd:
H. O. FEITH, Voorzitter.
G. W. H. VAN IMHOFF, Secretaris.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen maken bekend, dat op Vrijdag, den 23 November 1832, des voormiddags te elf uren, in een der Vertrekken van het Raadhuis, door H. E. A. Gecommitteerde, op nadere approbatie, publiek zal worden Verpacht, voor den tijd van één jaar:

Het Vallaatsgeld te Martenshoek.

En aanbesteed:

Het Bouwen van eene Nieuwe Ophaalbrug, in plaats van de Oude, over het Winschoterdiep, te Foxham.

Waarvan de Conditie van heden af ter Stads Secretarij ter lezing liggen.

Groningen den 8 November 1832.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

PATENTEN.

ADVERTENTIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen roepen de Patentpligtigen, welke zich in het derde vierendeel jaars van dit jaar, ter bekoming van Patent hebben aangegeven, op, om hunne Patenten op Woensdag, den 21 dezer maand, des voormiddags van 10 tot des namiddags luur, ter Stads Secretarij in persoon te komen afhalen.

Zullende, na verloop van dien dag, al de onafgehaalde Patenten worden gesteld in handen van de Deurwaarders der Directe belastingen, ten einde door hen, in gevolge art. 2 van Zr. Ms. besluit van den 17 October 1820, aan de huizen der belanghebbenden te worden bezorgd, onder genot van tien centen.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 19 November 1832.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

DUITSCHLAND.

BERLIJN den 12 November.

In de Pruisische Staatscourant van gisteren vindt men het volgende merkwaardig artikel:

»De Hoven, van Londen en Parijs hebben het overeenkomstig hunne belangen geoordeeld, het traktaat van den 15 November des vorigen jaars, met betrekking tot de verdeling van grondgebied tusschen Holland en België, daarbij bepaald, ten uitvoer te leggen door de verklaring, aan beide Gouvernemen ten kennis gebracht, dat elke dezer Regeringen tot den 12 dezer maand de plaatsen en landstroken moet ruimen, die volgens gezegd traktaat niet tot haar bezit blijven, en dat, in geval deze vordering door den Koning der Nederlanden mogt geweigerd worden, zij door militaire maatregelen zou worden afgedwongen.

»Zijne Majesteit de Koning heeft, volgens zijne ten allen tijde gegevene verklaringen, met overeenstemming van Oostenrijk en Rusland, de Regeringen van Engeland en Frankrijk doen aanzeggen, dat Hoogstdezelve niet alleen alle medewerking, maar ook zijne toestemming moet weigeren aan die maatregelen van dwang, en veel meer besloten heeft, een observatie-korps aan de Maas te plaatsen, ten einde, bij het inrukken van een Fransch leger in België, goeod te zijn tot wering der mogelijke gevolgen, welke die bedoelde krijgswegelingen voor de rust van Duitschland en zijne Staten, als ook voor den algemeenen vrede zouden kunnen hebben. Derhalve heeft Zijne Majesteit de noodige bevelen gegeven aan het armee-korps, dat in de Rijnprovinciën en Westphalen staat, en zal onverwijld het plaatsen van het genoemde observatie-korps op de gemelde wijze geschieden.

Des nachts tusschen den 5 en 6den heeft eene estafette te Munster den bevelvoerende generaal, baron von Mülling, de order gebragt, dat de troepen van het 7de armee-korps zich op den voet van oorlog plaatsen en marschvaardig houden moeten. Dien ten gevolge waren reeds de noodige maatregelen genomen tot het weder oproepen der oorlogs-reserven en tot oprigting der reserve-troepen. De oproeping van de landweer was nog niet gedaan.

Van den 3den. Te Keulen heeft Zondag, den 4 dezer, het volgende ongeluk plaats gehad. Twee inwoners, de heeren Wahlen en de bruidegom van zijne dochter, de heer Suerth, wilden den Rijn oversteken, en begaven zich in de boot van de gebroeders Brachoss, die met de overvaart der rivier belast zijn. Deze afwezig zijnde, waagde hunne zuster het de heeren over te roeien. Midden in de rivier ontmoet men de van Maintz naar Keulen varende stoomboot, terwijl twee andere vaartuigen, het eene opwaarts, en het andere, laverende, benedenwaarts, op die hoogte zeilen en de onkundige vrouw in verlegenheid brengen. De kapitein van de stoomboot, zulks bemerkende, wendde

zijwaarts, en deed de machines stil houden; doch in weerwil van dien, geraakte het bootje in de nabijheid van de stoomboot en zonk aldaar met de 3 personen. De sloep werd uitgezet en men slaagde 2 der drenkelingen te redden, namelijk den heer Wahlen en de jonge vrouw. De heer Suerth kwam niet weder te voorschijn en is verdronken. De twee geredden zijn op de stoomboot gebragt en aldaar verzorgd geworden.

— Den 5 dezer was het gebergte langs den Rijn, bij Maintz, tot aan het Siebengebergte met sneeuw bedekt, en de sneeuw viel zoo dicht, dat de stoomboot Prinses Marianne bij Ober-Wezel 10 minuten lang voor anker moest gaan, dewijl het vaarwater niet te erkennen was.

MUNSTER den 15 November.

Gisteren morgen marscheerde het 11de regiment huzaren en heden morgen het 13de regiment infanterie van hier naar derzelve bestemming af. De groote menigte onzer ingezetenen, die hen uitgeleide deed, was een sprekend bewijs der alhier heerschende goede gezindheid der militairen en burgers onderling, en van de achtung en ginnegheid, welke gezegde troepen zich gedurende hun veeljarig oponthoud in onze stad hebben verworven. Onze beste wenschen volgden hen, daar zij ons verhieten ter volvoering der verhevene zending, om voor de veiligheid des vaderlands te waken, terwijl elk vaderlander met fierheid de voortreffelijke houding ontwaarde dezer, sedert zoo korten tijd tot de velddienst voltallig verordende, troepen.

Aanstaande week wachten wij hier den doormarsch van het 15de regiment infanterie, van Mind en en Bielefeld komende.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 13 November.

In het logement City of London is heden, onder voorzitting van den heer Thomas Wilson, eene zeer respectabele samenkomst van kooplieden, reeders en andere met den Hollandschen handel in betrekking staande lieden gehouden. De heer Thomas Baring sloeg voor als eerste resolutie te verklaren, dat het beschikbaar stellen eener Britsche vloot, om gezamenlijk met een Fransch smaldeel tegen Holland te ageren, als ook het embargo op Hollandsche schepen, strijdig was met Englands belang; deze resolutie werd met eenparige stemmen aangenomen; verscheidene andere resolutiën werden achtereenvolgend goedgekeurd, strekkende om aan te toonen, dat de tegenwoordige oorlog niet was uitgelokt door eenige de minste verkorting van de Britsche belangen, of beleediging der Britsche eer; dat deze oorlog gerigt was tegen een vrij, eenstemmig en onafhankelijk volk, dat door vele banden aan dit land was gehecht, en dat er geene genoegzame reden voor deszelfs regtvaardiging bestond, enz. enz. De vergaderzaal was ontzettend vol, en het eenige, dat te betreuren valt, is, dat dit vertoog te spaide komt, aangemerkt het niet te denken is, dat de gevoel-uiting der Londensche kooplieden de schepen terug zal doen keeren, die ter blokkering der Hollandsche havens zijn uitgezeld, of den intogt des Franschen legers op den 15 dezer zal tegenhouden; want het is eene daadzaak, dat, hoe ontvreden de handelstand zich ook moge betoonen, ons Gouvernement te ver is gegaan, om te kunnen wederkeeren; de door Engeland met Frankrijk getroffene overeenkomst is aan de gansche wereld bekend, en bloote welvoegelijkheid eischt van eerstgenoemd land, dat het, hoe groot ook het waagstuk zij, of welke de gevolgen wezen mogen, bij de bepalingen der conventie zich houde. — Men staat op de vervulling van een enkel, alleenstaand, afgezonderd oogmerk, de bemagtiging namelijk van Antwerpens citadel; doch niemand dan de domme en laaghartige ministeriële broodschrijvers, die hunne redenerings-artikelen met de logenachtigste drogredenen opvullen, om ook zulke lezers te blinddoeken, welke geblieddoekt willen zijn, of die de kracht niet hebben, om uit hunne eigene oogen te zien; niemand, zeggen wij, is zoo verbijssterd van zinnen, van niet te zien, dat dit eerste begin van vijandelijkheid, hetzij gelukkend of mislukkend, onvermijdelijk tot eene langdurende oorlogvoering en wellicht tot een' algemeenen oorlog leiden moet.

— Te Hull zijn eenige Nederlandsche schepen door de overheid aangehouden. Bij deze gelegenheid heeft de menigte in 't openbaar hare verholgenheid over het gedrag van het Gouvernement aan den dag gelegd, en de manschap der Britsche schepen met steenen geworpen.

De *Haitzema Victor*, naar Rotterdam, en de *Catharina*, naar Dordrecht, zijn Donderdag avond, na het ontvangen van de order, om embargo op de Hollandsche schepen te leggen, van Liverpool ontsnapt. Den volgenden dag is van daar ook nog de *Zeeleeuw* naar Rotterdam ontkomen. Dit schip werd door de officieren der douanen vervolgd, doch daar het door eene stoomboot gesleept werd, was hunne poging, om het aan te houden, vruchteloos.

Van den 14den. (Partik. corresp.) Geconsol. 83½ à ¾. Bijzonder nieuws hebben wij niet. Over de gisteren geboude bijeenkomst der kooplieden hebben zich alle dagbladen laten hooren; de ministeriële men spottend, en de oppositie-bladen met dien eerbied, welken men verschuldigd is aan de tolken der grootste handeldrijvende stad der wereld; maar allen komen daarin overeen, dat nopens den oorlog, in welken de ministers dit land gaan verwickelen, de betuigingen van leedwezen mostaard na den maaltijd zijn.

Gisteren waren de schepen, die de gecombineerde Anglo-Gallische vloot uitmaken, nog niet uit Deal gezeild. De *Convey*, kapt. Eden, is van eenen kruistogt omstreeks Vlissingen terug gekomen, en maakt zich gereed tot eene andere malige zoodanige expeditie derwaarts.

Gisteren werd een kabinetsraad gehouden, waarna Prins von Lieven, de Russische ambassadeur, voor het eerst na zijne aftreding van de Conferentie, eene bijeenkomst had met lord Palmerston; met wien ook Vorst Talleyrand, als ook de Beijersche en de Spaansche gezanten eene conferentie hielden.

Er zijn nieuwe berichten uit Portugal. Don Miguel was voor Oporto aangekomen, en zijne armee wordt gezegd 40,000 man sterk te zijn. Geen aanval had er tot dus verre plaats gehad.

FRANKRIJK.

PARIS den 13 November.

Als de persoon, welke het verblijf der hertogin van Berry aan het Gouvernement heeft aangewezen, wordt genoemd zekere Gonzague Deutz, geboortig van Keulen, doch welke zich sedert in Italië heeft opgehouden, en aldaar van de Joodsche godsdienst tot de R. K. kerk is overgegaan, en te Rome als boekhandelaar van het genootschap der Jezuiten is aangesteld. In 1831 heeft hij zich aan de dienst der hertogin van Berry, tijdens haar verblijf te Rome, verbonden; zijn zwager stond, onder de regering van Karel X, in dienst van den hertog van Bordeaux. Nadat hij het vertrouwen der hertogin had weten te verwerven, is hij door haar tot verscheidene buitenlandse zendingen van hoog belang gebruikt. Op eene dier reizen moet hij te Frankfort in kennis zijn gekomen met eenen persoon, die aan de Fransche politie verbonden was; sedert heeft hij zich, voor de Prinses, naar Rome en Lissabon begeven, en van daar te Parijs terug gekomen zijnde, moet hij voor eenigen tijd bepaaldelijk met het Bestuur zijn overeengekomen nopens de som, waarvoor hij de Vorstin zoude verraden; men wil die som begrooten op niet minder dan ontent een millioen franken. Hij is thans ingelijks gearresteerd.

Van den 16den. In *le Temps* leest men: »Niets is meer voor ons onzeker, dan de houding van het Pruisisch Kabinet, met betrekking tot de zaken van België. Ook besteeft men eene groote werkzaamheid aan het oprigten der Ooster-armee. Deze legermagt moet in drie korpsen worden verdeeld, waarvan het eene gekampeerd zal worden aan de oevers der Maas, een ander aan den Rijn, en een derde aan de Moesel. De Rijn-afdeeling zoude de sterkste zijn.

Er wordt nog gesproken van den heer Pelet, om over dezelve het opperbevel te voeren; zeker doorluchtig personaadje schijnt weinig genegen te zijn, om den heer Pelet, die meestal in de bureaux is werkzaam geweest, daartoe te benoemen. Ten hove schijnt men in tegendeel ernstig te verlangen, dat het opperbevel aan den maarschalk Molitor worde vertrouwd; doch deze keuze schijnt nog af te hangen van de stelling, op welke, na het adres, het doctrinaire ministerie zich zal geplaatst bevinden.

Indien de oppositie in de Kamer het Kabinet omverwerpt, zoude de heer maarscha'k Clauzel tot het opperbevel der Ooster-armee worden geroepen, en de heer' luit.-generaal Bachelin zoude het kommando hebben over eene divisie.

Te dien einde zijn aan die beide officieren openingen gedaan. Alle in werkelijke dienst zijnde hoofd-officieren hebben bevel ontvangen, om zich bij hunne respectieve korpsen tegenwoordig te bevinden, ten einde tegen al wat gebeuren kan bereid te zijn.

Berigten van de Fransch-Belgische grenzen.

Mons den 15 November.

De Fransche armee is heden ochtend te zes uren onze grenslijn overgetrokken; te tien uren rukte eene voorhoede kavallerie binnen Mons, en ter zelfder uur hoorde men buiten de stads poorten bereids in de verte het gedruisch der Fransche trommen, die van Quiévrain en Doornik nader kwamen.

De intogt der troepen binnen deze stad is begonnen te twee uren na den middag en duurde te zes uren nog voort.

Wij hebben reeds in ons midden het regiment jagers te paard no. 7 en het regiment huzaren van Chartres, de 8ste en 12de regementen van linie, eene kompagnie werklieden en eene brigade gendarmes.

De generaal Castellane bevond zich aan het hoofd van twee regementen infanterie. Z. K. H. de hertog van Orleans is heden avond hier gearriveerd, en aan den Zwartten Arend afgestapt.

Het groote hoofdkwartier zal den 17den hier zijn; den 18den, 19den en 20sten zal hier eene talrijke artillerie passeren.

In den afgeloopen nacht zijn onverhoeds verscheidene kompagnien Fransche pionier-werklieden aangekomen, voor welke men oogenblikkelijk transporten heeft moeten leveren; die kompagnien zijn den volgende ochtend te twee uren naar den kant van Brussel op weg gegaan, per post derwaarts reizende, naardien zij order hebben, om dezen avond te Mechelen aan te komen.

De hertog van Nemours wordt eerst morgen ochtend, aan het hoofd der lansiers van Nemours, hier verwacht.

Eene voorhoede ruitery is dezen avond tot aan Castiau opgerukt.

Er komen onophoudelijk talrijke tot de armee behorende postrijtuigen hier aan. Officieren en soldaten, alle zijn overtnigd, dat zij ditmaal met eene ernstige zaak zijn belast. »Wij gaan het thans uitmaken» hoort men hen algemeen zeggen.

BELGISCHE AANGELEGENHEDEN.

BRUSSEL den 16 November.

De heer Dumortier en diens vrienden schijnen voornemens, aan de Kamer het opstel voor te slaan, van een adres tegen de Anglo-Fransche interventie. Het verstrijken der 24 uren, gedurende welke de daadzaak van den intogt der Fransche armee in België is volbragt geworden, zal waarschijnlijk eenige wijziging in dat voornemen hebben gebragt, en gisteren zeide men, dat een protest tegen alle vreemde interventie, welke de bloote uitwisseling der afgestane gedeelten van de provinciën Limburg en Luxemburg, tegen de citadel van Antwerpen alleen, tot resultaat kon hebben, op het bureau zou worden nedergelegd.

(Emancipation.)

— Kap. Drewitz, voerende het Deensche schip *Karel Gustaaf*, van de Oostzee te Antwerpen binnen, heeft Maandag, den 12den, het Engelsch-Fransch eskader voor de kust gezien; de sloep van een Engelsch fregat was, tusschen West-Capelle en de Goere, bij hem aan boord gekomen, om zijne papieren te onderzoeken en heeft hem toegestaan de Schelde in te loopen, om zich naar Antwerpen te begeven. Onder de hem door den Engelschman gedane vragen, was ook die, of hij geene Russische vloot had gezien, of van eene zoodanige vloot wist.

(Mémorial.)

Van den 17den In de gisteren gehouden zitting der Kamer van Vertegenwoordigers (waarop wij nader zullen terug komen) is gehoord, het diplomatieke verslag van den heer Goblet. De Kamer was eerst tot de vorming der commissie tot het adres overgegaan. Dezelve is zamengesteld in eenen geest, die aan het ministerie geen twijfel verder moet overlaten; wij hadden dien geest vooruit vermoed. Het ministerie bezit het vertrouwen der Kamer niet. De ministers behooren zich daarvan meester te maken.

— De Fransche armee rukt van alle kanten met spoed voort. Te Mons, Doornik, Kortrijk en Binche, België ingetrokken, heeft zij die punten reeds verre gepasseerd.

De Fransche Prinsen komen heden te Brussel aan het hoofd des 1sten regements lansiers van Nemours, en het 20ste regiment ligte ruitery; deze beide regementen maken de brigade der voorhoede uit, welke gekommandeerd wordt door den hertog van Orleans.

De armee zal den 19den ten deele voor de citadel zich bevinden; men denkt, dat de belegeringswerken tusschen den 20sten en 21sten eenen aanvang zullen nemen.

De generaal St. Cyr Nugues, chef van den staf des Franschen legers is gisteren hier gearriveerd, gelijk mede de kommandant der Fransche artillerie, de generaal Haxo.

De naar Vlaanderen oprukkende Fransche troepen hebben den 15den te Kortrijk gehuisvest; den 16den zullen zij zich te Deinze bevinden en gedurende de dagen van Zaterdag en Zondag in twee kolommen te Gent binnenkomen.

Ziet hier, welke Fransche troepen door Mechelen zullen komen: den 18den 11,220 man en 3060 paarden; den 19den 6,154 man en 1222 paarden; den 20sten 7600 man en 3100 paarden; den 21sten 6154 man en 1222 paarden; den 22sten 520 man en 460 paarden; den 23sten 520 man en 460 paarden; totaal 32,160 man en 9,524 paarden.

Uit Mons schrijft men ons, van den 16den: De aankomst der Fransche troepen houdt steeds aan; heden zijn circa 8000 man, waaronder 2000 ruiters, hier gearriveerd; alle gisteren binnengerukte troepen zijn dezen ochtend weder verder gemarscheerd.

Terstond na hunne aankomst te Mons, haasten zich de onder-officieren en soldaten landkaarten van België en Holland zich aan te schaffen; op deze wijze zijn alle boekwinkels uitverkocht.

ANTWERPEN den 16 November.

Sommige revolutionaire dagbladen beweren, dat er te Antwerpen geene de minste beroering plaats grijpt, en dat niemand er aan denkt, om de stad te verlaten of zijne kostbare eigendommen in veiligheid te brengen. De meeste vervoerbare voorwerpen zijn naar buiten de stad gezonden, al onze landswegen zijn opgestuwd met wapens, het tilbare huisraad onzer burgers vervoerende; schier ieder eenigzins bemiddeld huisvader laat zijne vrouw en kinderen naar de omliggende steden en dorpen vertrekken, alwaar, het zij in het voorbijgaan gezegd, min of meer schandelijk van het ongeluk der Antwerpenaren wordt partij getrokken, vermits voor de huur van een klein kamertje meer gevraagd wordt, dan voor het grootste huis in de stad. Vele dagen vooruit zijn altijd al de plaatsen op de diligences besproken. Tot nu toe, welis waar, ontwaart men nog geene groote dunning der mannelijke bevolking, maar het staat te bezien, of niet, zoodra de voorwaartsche beweging der Franschen zal bekend zijn, de massa der mannen zal emigreren, om de reeds uitgewekene vrouwen en kinderen te gaan opzoeken.

— In de zitting der Kamer van Vertegenwoordigers, van den 14 dezer, heeft de heer Lebeau, minister van binnenlandsche zaken, aangekondigd, dat, ten gevolge van het bestaande traktaat tusschen Frankrijk en Engeland, des anderen daags de Fransche armee in België zoude trekken, en dat het Belgische ministerie alle verantwoordelijkheid van dien maatregel op zich neemt.

— In de zitting van de Kamer der Vertegenwoordigers van den 15 dezer, is de heer Raikem tot president der Kamer verkozen geworden. (Journal du Commerce.)

— De emigratie uit onze stad blijft met verdubbelde drukte voortduren, hoewel een groot aantal lieden nog de hoop koestert, dat wij van verschrikkelijke uitersten zullen bevrijd blijven. Men klaagt met even veel bitterheid als reden over de verachtelijke geldgierigheid van hen, die de naar de naburige gemeenten vluchtende ingezetenen onmedoogend villen.

Twee Hollandsche kanopneerbooten zijn van standplaats veranderd, en liggen thans tegen den wal der citadel. Het schijnt, dat de geheele flotilje dit voorbeeld staat te volgen.

Van den 17den. Het schijnt, dat de Hollanders op de citadel getracht hebben in den dijk bij het Melkhuis eene opening te maken, ten einde den weg en de omliggende dorpen te inunderen. De noodige maatregelen zijn genomen, om zulk eene onderneming te verijdelen.

De aankomst der spuitgasten en van hun materiëel uit alle oorden des lands blijft onophoudelijk voortduren; die korpsen doen zich door hun treffelijk voorkomen algemeen bewonderen. Die van Luik zijn heden met tien spuiten hier gearriveerd, die in den best mogelijken toestand zich bevinden; dat korps is volkomen van al het benodigde voorzien. (Journal d'Anvers.)

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Woensdag, den 14 November.

Te half drie de vergadering geopend zijnde, worden gelezen en goedgekeurd de notulen van de laatstgehoudene zitting op Dingsdag, den 6 dezer.

De centrale afdeeling heeft haar verslag uitgebragt over de ontwerpen van wetten tot bepaling der uitgaven voor de buitengewone behoeften in het jaar 1833, en de middelen, om daarin te voorzien. In de meeste afdeelingen zijn de antwoorden der Regering, waarvan wij in ons vorig nummer gesproken hebben, voor kennisgeving

aangenomen, doch in sommige zijn nog bedenkingen gemaakt over den tijd, waarvoor men gelden zal beschikbaar stellen, over den te spoedigen op elkander volgende tijd van inschrijving, verklaring, en het fournisement van den eersten termijn; en over de noodzakelijkheid, om alle pogingen aan te wenden tot het wel gelukken der leening, voornamelijk wat de aflossing van alle de in omloop zijnde 5 en 6 pCts. schuldbrieven betreft. Men moest zorgen, dat daarvan nu geene overschotten meer overblijven, te meer, daar men dit jaar geene som ter aflossing daarvan op de gewone begrooting gebragt had. Nog heeft men aangedrongen op de niet-voldoening van het Belgisch aandeel in de schuld, alsmede tot het niet in blanco uitgeven der certificaten. Na de mededeeling dezer nadere aanmerkingen aan de Regering, is nog het 4de artikel eenigzins gewijzigd, en daarbij thans vastgesteld, dat bij het doen van geene verklaring, in den daartoe bepaalden tijd, omtrent de wijs, waarop men in de fournissementen deel nemen zal, hetzelfde in gereed geld zal moeten plaats hebben.

De voorzitter stelt voor, de beraadslagingen op Zaterdag aanstaande te bepalen. Dit voorstel vond bedenking bij den heer van Reenen, die meende, dat de ontwerpen in verband stonden met de gewone begrooting, welke vóór de beraadslagingen voor de buitengewone begrooting afgehandeld, of ten minste het onderzoek op eene hoogte gebragt moest worden, dat het bekend kon zijn, in hoe verre de Regering, ten aanzien der sommen voor aflossing en rentebetaling, er in volhardde, om die gelden op de gewone begrooting te laten verblijven. Daarenboven werd een al te groote spoed voor de behandeling van de voordragten der buitengewone begrooting niet vereischt. Laatstelijk was aan de Regering de beschikbaarmaking van de kredieten voor de laatste maanden van dit jaar toegestaan, en gebrek aan geld was alzoo niet te vooronderstellen. Overigens herinnerde hij de Kamer aan de door haar aan den Koning gedane verzekering, dat zij met kalme de ontwerpen betreffende ons financieel beheer zou overwegen. Al die redenen deden hem besluiten voor te stellen, de beraadslagingen over de voordragten, uitmakende de buitengewone begrooting voor 1833, tot na de behandeling of het onderzoek der gewone begrooting uit te stellen.

Dit voorstel geene ondersteuning vindende, werd dat van den voorzitter, tot bepaling der beraadslagingen op Zaterdag, aangenomen.

Drie ingekomene petitiën betreffende de aanhangige ontwerpen worden aan de commissie verzonden, die eenige verslagen uitbrengt, als, bij monde van den heer Weerts, op eene petitie van J. Tjallingii, zeehandelaar, zoutbrander en tevens glei- of plateelbakker te Harlingen, die zich over de voorgedragene belasting op de werkpaarden en het brandhout beklagt en de vernietiging dier soort van fabriek voorziet. Nederleggen ter griffie, en, op voorstel van den heer van Sijtzama, drukken van het verslag.

De heer Frets doet verslag op een ontwerp van belasting, waardoor alle staatsbehoeften, gewone en buitengewone, zouden kunnen worden gedekt. Hetzelve is aan de Kamer ingezonden door C. Mulder van Amsterdam, die het reeds vroeger den Koning had aangeboden, doch op welke toezending hij geen gunstig antwoord bekoemen had.

Het ontwerp bestaat in het leggen eener grondbelasting op de verschillende percelen des Rijks, en naar afdalende klassen. Zoo zouden twee millioenen percelen belast worden, die f 1,050,000 zouden opbrengen, wanneer men de hoogste klasse met f 1 elk perceel, en de laagste klasse met 5 centen belastte. De millioenen, die men noodig had, zou men door eene vermenigvuldiging dier grondbelasting kunnen vinden. Wanneer men f 50,000 voor onkosten en kwade posten afnam, en de belasting f 1,000,000 zou opbrengen, behoorde men de belasting thans, wilde men 100 millioenen guldens verkrijgen, ook 100 maal te vermeerderen. Ter griffie.

De heer Quintus doet verslag op eene petitie van de gebroeders Lambert, loodsuikersfabrikanten te Kralingen, nabij Rotterdam, die, zoo hunne fabrieken zullen kunnen blijven bestaan, eene verandering in de regten van invoer noodzakelijk achten, en die verlangen, dat de loodsuiker daarbij bij het gewigt zou worden belast. Ter griffie.

De heer Kniphorst brengt eindelijk verslag uit op een rekest van stalhouders te Amsterdam, die de meermalen tegen de bestaande verordeningen op de paardenposterij ingebragte bezwaren herhalen, en met de paardenpostmeesters gelijk gesteld willen worden. Ter griffie.

De vergadering wordt daarna tot aanstaanden Zaterdag te half elf gescheiden.

Zitting van Zaterdag, den 17 November.

Over beide de financiële wetten, tot voorziening in de behoeften van den Staat voor 1833, en over de middelen, tot dekking derzelven (vrijwillige geldleening en verpligte geldheffing), hebben heden, in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, 17 leden het woord gevoerd; waarna te 4 uren de verdere beraadslagingen tot heden avond te half zeven zijn uitgesteld, wanneer de heer Luzac het eerst het woord zal voeren.

De leden, die zich voornamelijk tegen de ontwerpen van wet hebben verklaard, zijn geweest de heeren Schimmelpenninck, Dijkmeester, Fokkema, Cats, Rengers, van der Gonden, van Nes en Luyben.

Eerstgemelde heeft zich echter het uitbrengen van zijne stem voorbehouden. Die sprekers waren voornamelijk van gevoelen, dat er geene noodzakelijkheid bestond, om in de buitengewone behoeften nu reeds voor het geheele jaar te voorzien.

— Heden avond te 7 uren zijn de beraadslagingen bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal, over de financiële wetten, voortgezet. De heeren Luzac, de Jonge, Sijpkens, van Swinderen, Beelaerts en van Reenen, hebben achtereenvolgende het woord gevoerd. De minister van financiën heeft de wet verdedigd, en bij den aanvang zijner redevoering gezegd, dat hij diep getroffen was wegens de goedkeuring, die zoo vele leden aan den gang der Regering gegeven hebben; dat zulks een verband en een steun was, die de Koning niet alleen, maar ook de ministers behoeven, om staande te blijven op het moeilijke pad, waarop zij zich bevinden. Behalve de wederlegging en oplossing van de voornaamste financiële bedenkingen, die tegen de ontwerpen gemaakt zijn, zeide de minister, dat, ofschoon hij niet geroepen was, om op de staatkundige beschouwingen, die gedurende den ganschen dag gemaakt waren, te antwoorden, hij voor zich zelven zich verpligt rekende kortelijk daarover te spreken, omdat men uit zijn stilzwijgen verkeerde gevolgen kon trekken.

Hij zou dan zeggen op de twee gedane vragen: of het kasteel van Antwerpen ontruimd zou worden, en of de 2de ban der schutterij zou worden opgeroepen? dat het thans niet meer te doen was, om een of ander artikel van een traktaat, maar dat men de vernedering van Nederland bedoelde; dat men op dit oogenblik kracht tegen kracht moest stellen en trachten te behouden, wat wij in handen hebben; dat men die ontruiming als een eerste dwangmiddel beschouwde, die plaats zou moeten maken voor een tweede, derde, vierde, enz. Dat omtrent den 2den ban der schutterij hij minister niet wist, of die binnen twee, drie of vier dagen zou worden opgeroepen; dat hij echter kon zeggen, dat er nog heden een financieel besluit tot meerdere krachtontwikkeling was genomen, en dat de Koning zich die oproeping bij Hoogstdezelfs aanspraak voorbehouden had, indien de omstandigheden het vorderden; dat voorts de Regering pal staat en de Natie, met de Regering vereenigd, den roem van het nageslacht zal wegdagen.

De discussiën worden gesloten en het eerste ontwerp, ter voorziening in de uitgaven, die het gevolg zijn van den voortdurenden staat van oorlog in het jaar 1833, wordt in omvraag gebragt, en met 34 tegen 12 stemmen goedgekeurd. Het tweede ontwerp, aanwijzende de middelen, om in die behoeften te voorzien (vrijwillige geldleening en verpligte geldheffing), is mede met 31 tegen 15 stemmen aangenomen. Waarna de zitting te half elf is gescheiden.

Tegen beide de ontwerpen hebben gestemd de heeren: Schimmelpenninck, van Tuyl van Coelhorst, Fokkema, Dijkmeester, Sandberg, van der Gonden, Rengers, Cats, Gockinga, Luyben, van Sijtzama en van Reenen. Tegen het tweede bovendien de heeren: Luzac, van Nes en van Asch van Wijck.

Van den 14den. Men verzekert, dat hier gisteren avond bij het Gouvernement officiële berigten ontvangen zijn, dat de Pruisische armee in vollen aantogt is naar de grenzen.

De Fransche en Engelsche legatiën zijn tot op heden nog niet van hier vertrokken. Men verneemt, dat de bezetting dezer residentie met enige ruitery zal worden versterkt, ten einde de correspondentie met naburige plaatsen gemakkelijker te worden.

Door de hier liggende artillerie zijn eenige stukken van zwaar kaliber naar Scheveningen vervoerd, alwaar eene kustbatterij zal worden opgericht.

Bij den bevelhebber van den buitenpost voor de Goeree is den 13 dezer door eenige loodsen het bericht aangebragt, dat zij in zee een Fransch oorlogs-fregat hadden gezien, hetwelk eene sloep had uitgezet, om den Ooster af te looden. Hetzelve had in hun gezigt eene Hollandsche kof genomen, en vervolgens naar eenige visschersvaartuigen koers gezet.

Van den toren van Goeree waren destijds eenige ligte oorlogsschepen in het gezigt.

Gemelde bevelhebber had voorts een Fransch koopvaardijfchip, hetwelk naar zee had willen gaan, en in het gat was ten anker gekomen, van deszelfs ligplaats onder zijn geslacht doen ankeren en gestopt, doch was vervolgens gelast geworden, om dit fchip deszelfs reis te laten vervolgen, en noch Engelsche noch Fransche koopvaarders bij het in- of uitvaren in het minst te belemmeren.

Van den 15den. Den 13den zijn te Brussel de wetgevende kamers door Vorst Leopold, op zijnen troon gezeten enijmet gedekten hoofde, met de volgende aanspraak geopend:

» **MIJNE HEEREN!**

» In de vier verloopene maanden, sedert de sluiting der vorige zitting, zijn gewichtige daadzaken voor 's lands toekomst verwezenlijkt geworden.

» België is achtereenvolgende erkend geworden door de Europesche Mogendheden en de nationale vlag in de meeste vreemde havens toegelaten.

» Mijne vereeniging met de oudste dochter van den Koning der Franschen, onze banden met een edelmoedig volk nauwer toehalende, heeft mij tevens eene nieuwe gelegenheid gegeven, om van de meeste Europesche Mogendheden betuigingen van vriendschap en wenschen voor de bevestiging en het welzijn van den nieuwen Belgischen Staat te ontvangen.

» Na lange, ofschoon voor 's lands belangen minder schadelijke verdragen, dan men reden had te vreezen, is eindelijk het oogmerk gekomen, waarop ik aan de wenschen der natie kan beantwoorden, door de Mogendheden, die het traktaat van den 15 November gewaarborgd hebben, tot deszelfs uitvoering te bewegen. De Mogendheden hadden de zekerheid verkregen, dat zij, door zich langer van het aanwenden van dwangmiddelen te onthouden, België in de onvermijdelijke noodzakelijkheid plaatsten van zich zelve regt te verschaffen; zij hebben zich aan deze kans voor een' algemeenen oorlog niet willen blootstellen. Door eene plegtige overeenkomst gebonden, hebben twee hunner onderling de verplichting aangegaan, om met de uitvoering van het traktaat, door middel der ontruiming van ons grondgebied, een begin te maken. De vereenigde Fransche en Engelsche vloeden houden den Hollandschen handel gekluisterd en wanneer dit dwangmiddel niet voldoende is, zal binnen twee dagen een Fransch leger, zonder den vrede van Europa te verstoren, het bewijs komen geven, dat de geveene waarborgen geene ijdele woorden waren.

» Zoodanig zijn, mijne heeren! de vruchten der door het Gouvernement tot heden gehoudene staatkunde: met vertrouwen zal ik de eenderlandelingen, die tot dezen uitslag hebben geleid, aan uw onderzoek bloot leggen.

» De oplossing der voornaame moeilijkheden, die den gang des Gouvernements belemmeren, zal hetzelfde, mijne heeren! in de gelegenheid stellen, zich meer uitsluitend met de administrative en financiële verbeteringen, welke 's lands belang vorderen, bezig te houden.

» Reeds heeft de organisatie der regterlijke magt het staatkundig stelsel van den Staat voltooid en de onafhankelijkheid der overheid op vaste grondslagen doen zetelen.

» Gelijktijdig met de aanbieding des budgets voor het jaar 1833 zullen de rekeningen van 1830 en 1831 u onder de oogen worden gebragt.

» Het tweede deel van de door u toegestane leening is, de omstandigheden in aanmerking genomen, tegen een' voordeelligen kans gesloten. Deze omstandigheden, waarin bijna alle gewesten van Europa deelen, hebben voor België eene vermeerdering van uitgaven ten gevolge gehad, welke door eene vermeerdering van lasten zal moeten gedekt worden. Het land zal zich aan noodwendige opofferingen weten te onderwerpen, door de oogen in het rond te slaan en zich te herinneren, dat het, in weerwil der zwaarwichtige gebeurtenissen, op geen tijdstip onder zulk een gematigd en zacht stelsel van belastingen geleefd heeft.

» Wanneer de uitvoering van het traktaat door de Mogendheden ons jeugdig en schoon leger al beletten moet, deszelfs dapperheid aan den dag te leggen, zoo strekt deszelfs vlekkeloosheid mij ten waarborg, dat de schending van het grondgebied door den vijand of elke andere aanvallende daad, in den loop der gebeurtenissen, die worden voorbereid, niet straffeloos zou geschieden.

» De belangen van dat leger maken het voorwerp mijner ernstige zorg uit. Moeijelijk valt nog het tijdstip eener thans meer waarschijnlijk geworden ontwapening te bepalen. Een wet-ontwerp voor de organisatie van het leger in vredeftij zal u inmiddels aangeboden worden. Voor de bevordering en de pensioenen zullen ook afzonderlijke wetten worden voorgedragen.

» De provinciale en gemeentelijke organisatie is in een' provisionalen staat gehleven, welke de kracht van den Staat verzwakt en vele bijzondere plaatsen van hare voordeelen en regten berooft. Dit zal een der gewichtigste voorwerpen uwer beraadslagingen uitmaken. Zoo de tijd der zitting het toelaat, zal ik ook nog dit jaar uwe aandacht op het openbaar onderwijs inroepen.

» In de wetten op de burgerwacht en miltie zijn gebreken ontdekt. De door de ondervinding aangewezen verbeteringen zullen u worden voorgesteld. Sommige deelen van ons strafregt zullen insgelijks aan eene herziening worden onderworpen, die haar in overeenstemming brengt met 's lands instellingen en zeden.

» De algemeene gesteldheid van het Koninkrijk blijft steeds voldoende. De uitkomst heeft bewezen, dat de vrees, die men voor den toekomstigen handel en nijververheid koesterde, overdreven was. Met genoeg kan ik u melden, dat de staatsinkomsten voor het loopende jaar alle verwachting overtroffen hebben. Nieuwe wegen zijn buiten lands geopend, andere worden voorbereid, en onvermoeid strekken zich mijne zorgen uit, tot het openen van nieuwe kanalen en ter uitbreiding van onze betrekkingen bij de vreemden.

» De geesels, die andere gewesten ontvolkt heeft, heeft onder ons veel minder verwoestingen aangerigt; de voorzorg der administratie kan zich, ten deele, op dezen uitslag beroemen.

» Mijne heeren! wij naderen eene gewichtige gebeurtenis. De bevrijding van het grondgebied moet tot de bevestiging van het openbaar vertrouwen bijdragen. Maar met smart zult gij u herinneren, dat België door geheel Europa niet aangenomen is. Wanneer de dag van scheiding daar zal zijn, zullen wij de diensten niet miskennen, door de bevolkingen gegeven, welke zich met zooveel vlekkeloosheid aan onze zaak hebben aangesloten. Dezelve vervullen steeds mijne gedachten en verdienen die der natie tot zich te trekken. Ik reken er op, mijne heeren! dat de eendragt bestendig tusschen de groote staatsmagten zal blijven bestaan en het vaderland zijne kracht in de eendragt van alhare kinderen zal blijven vinden.

Na het uitspreken dezer rede stond Vorst Leopold op en verliet, na het hoofd ontdekkende, en na de vergadering te hebben gegroet, de zaal, onder het gejuich der leden van *leve de Koning!* De zitting werd daarna opgeheven en tot den volgende dag geadjournéerd.

Al de ministers waren bij de opening tegenwoordig. De gemalin van Vorst Leopold, die dezelve mede bijwoonde, werd door eene kommissie uit de leden ontvangen. De heeren Adair en de Latour Maubourg, benevens eenige legatiesecretarissen vulden de diplomatieke lege.

— Naar men berigt, zou de gemalin van Vorst Leopold zich in eenen gezegenden staat bevinden.

— Den 12dezer zijn, gelijk van Texel gemeld wordt, twee oorlogs-fregatten zeer dicht voor de kust aan de Haaks gewend, wier vlag niet te onderkennen was. Verder zeewaarts waren toen nog negen andere oorlogsschepen in zee gezien.

De stuurman Arie Ploeg, voerende eene der van Noordwijk aan Zee uitgeruste haringschuiten, welke den 12dezer alle uit zee zijn terug gekeerd, heeft berigt, dat hij in den morgen van den 12den op de hoogte van Scheveningen, ongeveer vijf mijlen van land, heeft ontmoet twee oorlogs-fregatten, waarvan het eene, in welks nabijheid hij zich bevond, en hetwelk de Fransche vlag had geheschen, hem, op het vertoon der Hollandsche vlag, met eene sloep aan boord had doen halen, alwaar men hem nopens zijne reis en destinatie ondervraagd had. Na verloop van een half uur was hij weder naar zijne schuit overgebragt, en had men hem ongehinderd zijne reis laten voortzetten.

Van den 16den. Volgens berigt uit Egmond aan Zee, was aldaar in den namiddag van den 13den, ongeveer twee mijlen van den wal, een oorlogsschip gezien, naar gissing van 64 a 74 stukken; hetwelk de Engelsche vlag voerde. Eene Egmondsche loodschuit, welke zich, met de Hollandsche vlag in top, in de nabijheid er van gewaagd had, scheen door hetzelfde niet opgemerkt te worden; ook was het oorlogsschip voorbij eenige Egmondsche visschers-schuiten gezeild, zonder dezelve in het minst te moeijen.

Den 14den in den voormiddag, toen men op de hoogte van Kamperduin twee Engelsche oorlogsschepen zag drijven, waren voor Egmond gepasseerd drie koopvaardijfchepen onder Amerikaansche, en eene tjalk onder Hollandsche vlag. Al deze vaartuigen waren des avonds behouden te Texel binnengekomen, zonder door de Engelsche oorlogsschepen aangehouden te worden. Ook waren de loodsen, die zij aan boord hadden genomen, den 15den behouden te Egmond terug gekeerd. Een hunner was door het Engelsche fregat *Rover* gepreaid en ondervraagd, waarop men hem ongehinderd zijne reis had laten vervolgen.

— Van wege het Nederlandsche gezantschap te Petersburg, zijn de Nederlandsche koopvaarders aldaar gewaarschuwd geworden, om tegen mogelijke aanrandingen van den kant van Engeland en Frankrijk op hunne hoede te zijn. De Nederlandsche consuls in de havens aan de Oostzee gelegen, zijn uitgenoodigd, om de Nederlandsche schippers aan den consul te Elsenaur te verwijzen, ten einde bij denzelven de noodige inlichtingen omtrent den staat van zaken in te winnen en daarnaar hunne maatregelen te nemen.

Van den 18den. Een haden (Zondag morgen) uitgekomen nummer van de *Staats-Courant* bevat het volgende

BESLUIT van den 16 November 1832, houdende voorloopige bepalingen omtrent het niet toelaten van Fransche en Britsche schepen in de havens van dit Rijk.

Wij **WILLEM**, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Overwegende, dat door de Regeringen van Frankrijk en Groot-Brittannië embargo is gelegd op de schepen en ladingen, aan Nederlanders toebehoorende, en zich in de havens van die Rijken bevindende, of daarin verder zullende binnemen;

Willende zoo wel de beginselen van billijkheid en regtvaardigheid, welke Wij tot grondslag gelegd hebben van Onze Regering, bestendig huldigen, als de belangen Onze getrouwe onderdanen krachtig beschermen;

Op het rapport van Onzen Minister van Financiën, en van Onzen Staatsraad, belast, *ad interim*, met de directie van het departement voor de Nationale Nijverheid en de Koloniën,

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Alle Fransche en Britsche schepen, welke zich thans nog binnen Ons grondgebied bevinden, zullen hetzelfde moeten verlaten, uiterlijk binnen drie dagen, na de aanzegging, welke daartoe, ter gevolge van Ons tegenwoordig besluit, aan de gezagvoerders op dezelve, zal worden gedaan.

2. Alle schepen, varende onder de vlaggen der bij art. 1 genoemde natien, en welke uit zee op het Nederlandsch grondgebied mogten aankomen, zullen worden afgewezen, en niet eerder toegelaten, dan wanneer de schepen, onder Nederlandsche vlag, wederom als te voren de havens van Engeland en Frankrijk ongehinderd zullen aandoen.

3. Wij behouden Ons voor, om te dezen zoodanige verdere maatregelen te nemen, als Wij, naar omstandigheden, zullen oordeelen te behooren.

De departementen van Financiën en van Marine zijn belast met de uitvoering van dit Ons besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Gegeven te 's Gravenhage, den 16 November des jaars 1832, het negentisde van Onze Regering.

(Geteekend) **WILLEM.**

Van wege den Koning,

J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

De Secretaris van Staat,

J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Uitgegeven den 17 November 1832.

(Geteekend)

Voorts leest men in gemelde *Staats-Courant*:

De vier Katwijksche visschers, welke, gelijk vroeger gemeld is, op den 8 dezer te Ramsgate waren aangehouden, zijn aldaar weder vrijgelaten, en heden nacht te Katwijk terug gekomen.

Te dezer gelegenheid strekt het ons tot genoegen te kunnen vermelden, dat door een gezelschap, hetwelk zich binnen 's Gravenhage bijeen bevond, toen de tijding van het leggen van een embargo op Nederlandsche schepen in Engeland en Frankrijk aldaar aankam, dadelijk is bijeengebragt eene som van *honderd negentig guldens en veertig cents*, ten behoeve van zoodanige visschers, als door gezegden maatregel schade mogten geleden hebben. Bovengemelde som is bij den minister van binnenlandsche zaken ontvangen.

— De Fransch-Belgische generaal Evain heeft eene dagorder aan het Belgische leger uitgevaardigd, met brommende woorden de werkeloosheid van dat leger gedurende het beleg van het kasteel aankondigende, met uitzondering van het geval, dat het Nederlandsche leger de Belgische grenzen mogt overschrijden. In eene staatkundige mededeeling, door den minister Goblet den 16den in de Kamer van Vertegenwoordigers gedaan, heeft deze betoogd, dat het algemeen belang van Europa die werkeloosheid vorderde.

Eene der afdeelingen van het Fransche leger trekt over Kortrijk op Gent.

AMSTERDAM den 17 November.

Van de citadel-Antwerpen meldt men: Niet alleen dat al onze batterijen thans geblinddeerd zijn, maar zelfs de toegangen van de kazernen derwaarts en de communicatiën der batterijen onderling zijn alle van blinde wegen voorzien, zoodat onze manschappen, in geval van een bombardement, waaraan ik de vrijheid neem nog hard te twijfelen, geen voetstap buiten de bomvrije plaatsen behoeven te doen; ook komen er nog dagelijks schepen met proviand en andere voorwerpen aan, en de onnoodige monden van hier verzonden zijnde, kunnen wij het nog wel eenigen tijd uithouden; wij hebben ook alle vast besloten zoo lang mogelijk te volharden, en als wij het moeten opgeven, hetgene zeker ten koste van veel bloed geschied zal, dan weet ik niet, of... doch laat ik maar geen Belg in grootspraak worden en liever de woorden van van Speyk tot de mijne maken: *Ondervinding doet leeren.*

— Naar men ons van goederhand verzekert, is door onze Regering eergisteren aan den generaal Chassé bevel gezonden, om de citadel van Antwerpen tot het uiterste te verdedigen, en daartoe van alle in zijne magt staande middelen gebruik te maken.

LEIDEN den 15 November.

De Nieuwe Amsterdamsche Courant en Handelsblad van Woensdag, den 14 November, zegt: »Men verneemt, dat de Studenten onzer Hoogescholen eerlang de oproeping verwachten, om zich weder bij het leger te voegen» — en maakt daar dan verder eenige rhetorische phrases over (ook platte, zoo als: »den damp van het kruid geroken te hebben.») Wat de Amsterdamsche kantoorclerk misschien vernomen heeft, weten wij niet; ook niet, wat onze gewapende jongelingen verwachten. Wij twijfelen ook niet, of, weder opgeroepen, zouden zij weder humen pligt doen, en het gevaar, dat nu veel grooter wezen zou, dan in 1830 en 1831 — want het ware nu het gevaar van medegesleept te worden in eenen algemeenen oorlog — met God in het oog heldhaftig trotseren. Doch wij vernemen met genoegen, dat er nog geen zweem van oproeping of beweging is; dat de *ransels* nog niet *gepakt* staan; dat ieder, die in het geval is, zich nog beijvert, om het voor de studie en zijne eigenlijke bestemming verloren gegane jaar weder in te halen; — en wij zouden het gewaagd en onbescheiden achten, door zulk een *pretentius*, maar zeker niet *authentiek* noch *officieus* artikel, de studien voorbarig te storen en in vele honderden achtigwaardige familieschrik of angst te verwekken.

ROTTERDAM den 16 November.

Woensdag is de maarschalk Gérard te Brussel aangekomen, waar hij blijven zal tot de aankomst van het Fransche leger, dat den 17 en 18den door die stad zal trekken. Gisteren moeten de Fransche troepen zich op order van den maarschalk in beweging gesteld hebben. Het leger zal langs vier wegen België binnenrukken. De ruitertij, die zeer talrijk is, zal in de omstreken van Brussel post vatten en haar hoofdkwartier te Tervuren vestigen.

Het geheele garnizoen moest gisteren Brussel verlaten, om naar de grenzen te trekken. Het bataljon gemobiliseerde burgerwacht, dat te Brussel sedert vijftien maanden ligt, moet zich ook naar het leger begeven.

Het hoofdkwartier der Belgische armee wordt van Leuven naar Lier verlegd. Prins Leopold zal derwaarts vertrekken.

— Het Belgisch regement guides, voormalige kozakken van de Maas, had Woensdag kazerne-arrest. Hierover is misnoegen ontstaan en hebben de soldaten, aan het morren geslagen, geweigerd hunne officieren te gehoorzamen.

— Men is te Antwerpen niet zeer tevreden, dat in de aanspraak van Prins Leopold voltrekt geen woord gerept is omtrent den haghelijken toestand, waarin die stad zich bevindt.

— Het proces van de heeren van der Schrick en Dodd, die wegens verstandhouding met den vijand te Antwerpen voor een' krijgsraad moesten te regt staan, schijnt op hooger order uitgesteld te zijn.

— De militaireauditeur der provincie Antwerpen, de heer Claessens, is op last van den permanenten krijgsraad te velde gearresteerd en naar de militaire gevangenis gebragt om, dat hij aan den minister van justitie, op diens aanvraag, processtukken zou overgeven hebben.

— In den nacht van den 12den heeft men te Brussel een luchtverschijnsel gezien, in eene menigte vuurbollen bestaande, die naar zoogenaamde vallende sterren geleken. Het bijgeloovige volk hield dit voor een voorteken van den oorlog en de Brusselsche couranten verhalen, dat zoodanig voorteken ook kort vóór den slag van Waterloo zou gezien zijn.

HAARLEM den 17 November.

De sterkte der Fransche troepen, welke den 15den in België zijn binnengerukt, wordt op 20,000 man begroot.

Voorts meldt men, dat al de manschappen van patronen voorzien waren; — dat zij slechts voor 2 dagen leefstogt bij zich hadden, vermits *de ingezetenen van België in het onderhoud der manschappen en paarden moeten voorzien*; — dat stellige bevelen waren gegeven, om de krijgstuicht te handhaven, en de bijzondere eigendommen te ontzien; — dat in de plaatsen, door welke de troepen trekken, niemand derzelven zal worden achtergelaten; — enz.

BREDA den 15 November.

Naar men verneemt, hebben de Belgen hunne voorposten op den weg van Antwerpen herwaarts aanmerkelijk versterkt, en wachten zij slechts op den intogt der Fransche troepen, om zich langs de grenzen uit te breiden.

Te Groningen, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS, HOUTSEMA, in de Oude Boteringestraat. (Het gewone formaat)